

Далее необходимо оценить возможность реализации стратегии диверсификации. Стратегия заключается в том, чтобы обеспечить рост компании за счет открытия новых направлений бизнеса на новых рынках. По сути к ней стоит прибегать только в тех случаях, когда возможности предыдущих трех стратегий уже исчерпаны. Стратегия диверсификации – самая дорогая и самая рискованная, но именно она способна увеличить прибыль компании на порядок больше, чем другие стратегии.

Для оценки вероятности реализации стратегии надо ответить на вопрос «Насколько целесообразно применять стратегию диверсификации?» и выявить: перспективу рынка на ближайшие три года, инструменты и методы продаж на новом рынке, а также объемы собственных денежных и временных ресурсов для входа на рынок и захвата нужной доли рынка.

В заключении необходимо объединить все результаты анализа в таблицу, посмотреть на картину в целом и описать шансы компании в реализации каждой стратегии. Затем выбрать наиболее подходящую стратегию и после этого провести ее верификацию. Полученные результаты являются основой при разработке детального плана стратегии развития любого предприятия Украины.

Кабанець Ірина Анатоліївна, старший викладач кафедри менеджменту та оподаткування НТУ “ХПІ”, м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ ВИМІРУ РУХУ ДОДАТКОВОГО ПРОДУКТУ В ПРОЦЕСІ ВИРОБНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.

В робочому дні, рух додаткового продукту, з однієї сторони, зумовлює накопичення потенційного капіталу, а з іншої сторони, стає носієм інформації про економічні потоки. Особливістю руху додаткового продукту в робочому дні є те, що він приймає латентний характер, так як «заробітна плата стирає всякі сліди розподілу робочого дня на необхідний і додатковий, на оплачену і неоплачену працю».

В роботі запропоновано емпіричний підхід до виміру руху додаткового продукту в робочому дні, де за еталон руху приймається незмінний розмір

умовних коштів еквівалентних потенційно сукупному капіталу. Даний підхід базується на принципі еквівалентності періоду обігу сукупного капіталу з періодом праці визначеного в якості економічного часу, так як «працю, яка проводиться з дня на день рухом сукупного капіталу, можна розглядати як один робочий день». Емпіричний підхід передбачає визначення фізичної величини, яка в своєму визначенні – «це властивість, загальна в якісному відношенні у багатьох матеріальних об'єктів та індивідуальна в кількісному відношенні у кожного з них». Пропонується рух додаткового продукту розглядати як рух умовних коштів. В даному випадку фіксований розмір руху умовних коштів приймається в якості еталону грошового добутку в робочому дні. В умовах різної інноваційної спроможності персоналу розмір фактичного накопичення потенційних коштів в їх робочих днях буде різним, що зумовлює відхилення від еталонного його значення, мінімізація якого стає критерієм логістики економічного потоку в спільній виробничій діяльності.

Краснокутська Н.С., д.е.н., проф., НТУ «ХП», м. Харків

Павленко К.Г., магістрант, НТУ «ХП», м. Харків

ОСОБЛИВОСТІ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ІТ-КОМПАНІЯХ

Корпоративна культура поступово стає важливим нематеріальним активом, який є унікальним і забезпечує компаніям довгострокові конкурентні переваги. Саме це зумовило коло завдань проведеного дослідження, у межах якого була висунута гіпотеза, що формування